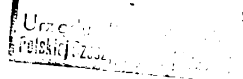

F046 24/00

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 37336

Kl. 59a, 1

Wojewódzki Zarząd Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych*)

Warszawa, Polska

Rura czerpalna

Udzielono patentu z mocą od dnia 25 lutego 1954 r.

Dotychczas stosowane obok magazynów zbiorniki na wodę przeciwpożarowe posiadały studzienki czerpalne, połączone w sposób szczelny z dolną partią zbiornika. Studzienka wykonana jest z betonu i musi być odpowiednio izolowana celem uchronienia przed utratą wody ze zbiornika.

Izolacja taka jest dość kłopotliwa i co zatem idzie podraża znacznie koszt wykonania takiego zbiornika.

Wynalazek projektowanej rury czerpalnej odznacza się prostotą wykonania i daje gwarancję dobrego działania, ułatwia wykonanie robót przy basenie.

Działanie oparte na zjawisku zamarzania wody, gdzie cieplejsze warstwy wody (powyżej 0°) znajdują się głębiej, dzięki czemu umożliwiony jest dostęp bezpośrednio do wody w jej dolnych partiach skąd można ją czerpać niezamarzniętą.

Przyrząd składa się z rury żeliwnej poasfaltowanej 1, wrzeciona 2, umieszczonego w rurze

w prowadnicach 7 i tulei gwintowanej 8; wrzeciono na odcinku a — b jest nagwintowane.

Na dolnym końcu wrzeciona osadzony jest zawór uszczelniający 4. Zawór składa się z dwóch tarczy 3, wykonanych z blachy żelaznej ocynkowanej, górna tarcza jest o grubości 5 mm, a dolna od 8 do 10 mm. Pomiędzy te tarcze włożono tarczę gumową o średnicy równej zewnętrznej średnicy rury 1, przy czym tej samej średnicy jest również tarcza blaszana dolna. Średnica górnej tarczy jest cokolwiek mniejsza od zewnętrznej średnicy rury 1.

Rura ustawiona jest na ciężkim stojaku 5, spoczywającym na dnie basenu w pozycji pionowej. W górnych częściach rury znajdują się rury wlotowe 6 do zastosowania węża czerpalnego, które są korkowane, jeśli nie ma potrzeby zaczerpania wody.

Na górnym końcu wrzeciona osadzone jest na stałe koło kierownicze 9 do nadania ruchu obrotowego wrzecionu 2. Rura w położeniu pionowym umieszczona jest w pływak z bali drewnianych impregnowanych. Działanie jest następujące: po ustawieniu przyrządu na dnie base-

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest Józef Wiśniewski.

nu napełnionego wodą zamyka się szczelnie wlot do rury zaworem 4 przez pokręcenie kierowniczym kołem 9, dotyskając w ten sposób do krawędzi rury tarczę gumową, średnica której jak podano wyżej jest równa zewnętrznej średnicy rury 1. Następnie wprowadza się przez rurę wlotową 6 wąż od pompy wodnej i uruchomiona pompa wyssie wodę z wnętrza rury czerpalnej.

Po wyjęciu węża wodnego korkuje się rury wlotowe 6 i pozostawia przyrząd przez okres zimy, który przed powstaniem pokrywy lodowej utrzymuje się w pływaku zachowując równowagę stałą, co wskazano wycinkowo na fig. 2.

Przy konieczności czerpania wody do pożaru w okresie zimy po wpuszczeniu węża do pompy do środka rury czerpalnej, otwiera się wlot do rury zaworem 4 wpuszczając do środka wodę, którą można czerpać.

Po zakończeniu czerpania wody, obsługa powtarza się w sposób już opisany wyżej.

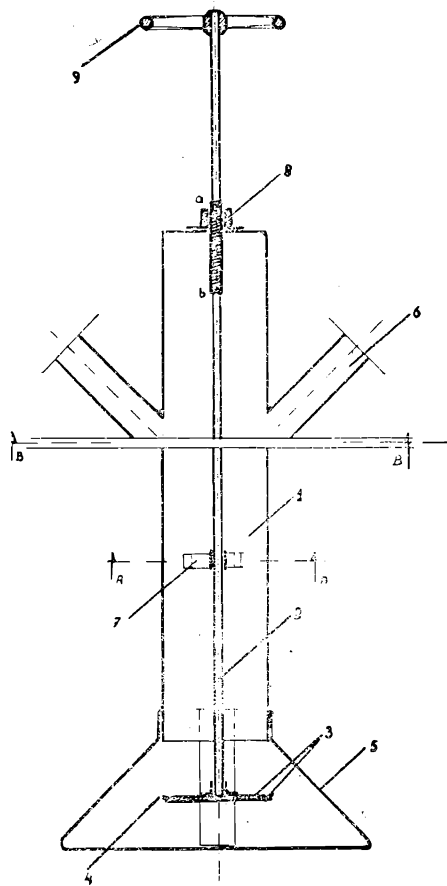
Zastrzeżenia patentowe

1. Rura czerpalna, znamienna tym, że ustawiona na dnie studzienki na ciężkim stojaku (5) składa się z żeliwnej poasfaltowanej rury (1), zaopatrzonej w górnej części w zakrywalne rury wlotowe (6) do zastosowania węzów czerpalnych i przechodzącego pionowo przez

środek rury wrzeciona (2) w górnej części na odcinku (a, b) nagwintowanego i wkręconego w nagwintowaną tuleję (8), przymocowaną swoim kołnierzem do górnej pokrywy rury (1), przy czym w dolnej połowie rury wrzeciono (2) przechodzi przez prowadnicę (7), przymocowaną do wewnętrznej części rury (1), a na dolnym końcu do wrzeciona (2) przymocowany jest poziomo ustawiony uszczelniający zawór (4), przesuwany lub odsuwany od dolnego wylotu rury przez obrót koła kierowniczego (9), sztywno zamocowanego na górnym końcu wrzeciona (2).

2. Rura czerpalna według zastrz. 1, znamienna tym, że przymocowany do dolnego końca wrzeciona (2) zawór (4) składa się z dwóch tarcz (3), z górnej o średnicy cokolwiek mniejszej od średnicy przelotu rury i dolnej równej zewnętrznej jej średnicy, wykonanych z blachy ocynkowanej, a pomiędzy tarczami umieszcza się gumową tarczę o średnicy równej dolnej tarczy do zamknięcia lub otwarcia dopływu wody do rury przez wkręcanie lub wykręcanie wrzeciona (2) w tulei (8) za pomocą koła kierowniczego (9).

Wojewódzki Zarząd
Budowlanych
Przedsiębiorstw
Powiatowych

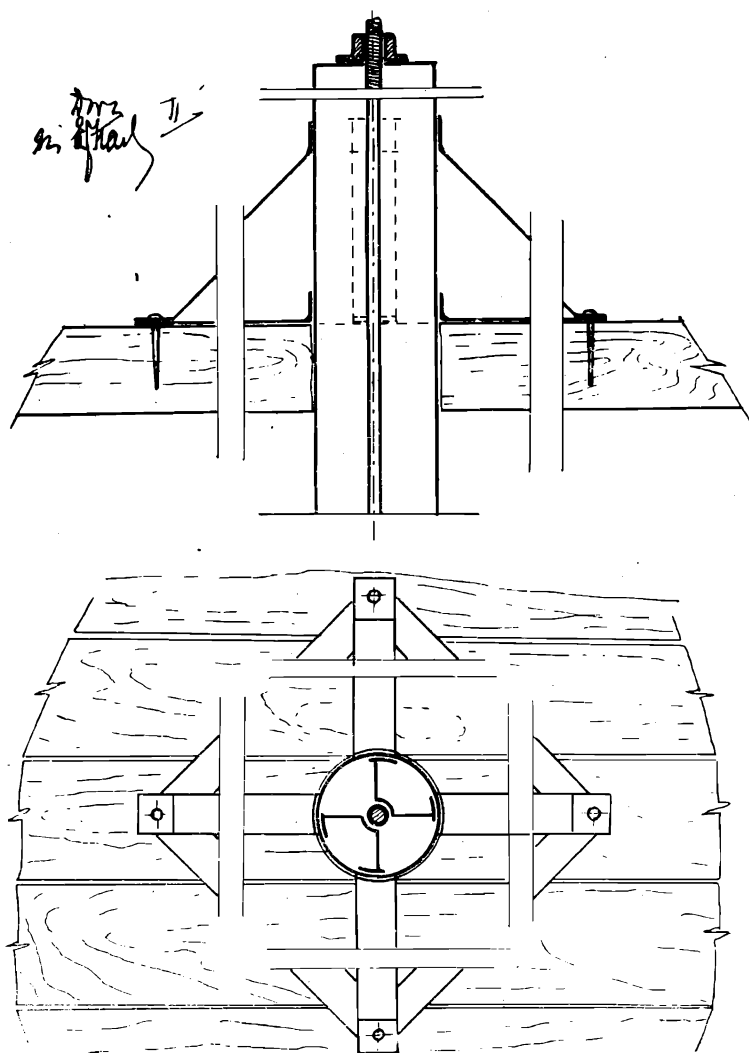

Fig. 2

